

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 000613 11 Gž
Brčko, 19.06.2012.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Lucić Josipe kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Tešić Dragane kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca P. C. iz B., zastupanog po punomoćniku R. S., advokatu iz B., protiv tuženih P. R. iz B. i P. L. iz B., zastupan po punomoćniku M. G., advokatu iz B., radi utvrđenja, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 000613 09 P od 17.10.2011. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.06.2012. godine donio je slijedeće

P R E S U D U

Žalba tužioca se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 000613 09 P od 17.10.2011. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 000613 09 P od 17.10.2011. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužioca, koji glasi:

„Ukida se pravo prolaza pješice i vozilom tuženim P. R. i L., oba iz B. preko parcela tužioca P. C., označene kao k.p.br.2090, njiva 5. klase, kućište površine 633 m², upisane u Pl.79 k.o. U. B. (po starom premjeru odgovara k.č.br.1033/1, upisane u zk.ul.br. 430 k.o.U. B. u površini od 91 m², te preko parcele označene kao k.p.br.2058, njiva 6. klase, „B.“ ukupne površine 7787 m² upisane u Pl. broj 79 k.o. U. B. u površini od 85 m², (po starom premjeru označena kao k.č.br.1035/3, upisane u zk.uložak 431 k.o. U. B.) što u ukupnoj površini iznosi 176 m², te da se tuženi sudržavaju od svakog daljeg smetanja prolaženja i smetanja tužioca u korištenju svog obradivog zemljišta iz Pl. broj 79 k.o.U. B., sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi P. R. i P. L., oba iz B. da tužiocu P. C. iz B. na ime naknade štete ulaganje kamenog sloja i nasipanja humusa i uspostavljanje prvobitnog stanja zemljišta u površini od 176 m² isplate iznos od 897,60 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana utuženja 02.07.2009. godine, pa do isplate, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja“.

Istom presudom obavezan je tužilac da tuženim naknadi troškove postupka u iznosu od 1.600,00 KM u roku od 30 dana po prijemu presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude tužilac je blagovremeno izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda prvostepenog suda preinači, tako da se usvoji tužbeni zahtjev tužioca u cijelosti i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 8/09 i 52/10 – u daljem tekstu ZPP BD) ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Pobijanom presudom prvostepenog suda odbijen je tužbeni zahtjev tužioca iz razloga datih u obrazloženju iste, a koji se svode na to da tuženi za prilaz svojim povlasnim parcelama označenim kao k.č. broj 2064 i k.č.br. 2093 na kojima su porodične kuće tuženih upisane u Pl. broj 813 k.o. U. B. služe se putem preko parcela tužioca označenih kao k.č.br. 2090 i k.č. broj 2058 upisane u Pl. broj 79 k.o. U. B., koji ima prosječnu širinu 4 metra, a na ulazu u povlasnu parcelu tuženih širina tog puta je 4,40 metara. Put je nasut raznim šutom i sitnim kamenim materijalom, koji put, kako je utvrdio vještak geometar H. H., nije uplanjen, a na skici lica mjesta vještaka geometra od 06.07.2010. godine označen je ljubičastom bojom i tuženi nemaju drugog puta kojim bi se služiti za ubuduće, jer putevi za koje tužilac tvrdi da su se ranije tuženi služili, nisu uplanjeni kao „javni putevi“, niti su kvalitativno isti da bi zadovoljili potrebe tuženih kao vlasnika navedenih povlasnih parcela.

Do povlasnih parcela tuženih postoji uplanjen „lokalni put“ označen kao k.č.br. 2065 upisan u Pl. broj 771 k.o. U. B. upisan na ime korisnika svojine Brčko distrikta sa 1/1 dijela, „dok kroz gruntovne evidencije, nije uplanjen kao društvena svojina“ (u zemljišnoj knjizi nije javni put), kako je utvrdio vještak geometar i na skici lica mjesta od 06.07.2010. godine vještak je taj put označio crvenom bojom i isti se djelimično poklapa sa postojećim spornim putem, a djelimično trasa puta ide njivom posijanom kukuruzom, koja je vlasništvo trećih lica.

„Lokalni put“ k.č.broj 2065 površine 303 m² upisan u Pl. broj 771 na ime korisnika svojine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koja po zemljišnoj knjizi odgovara dijelu parcele 1035/3 k.o. U. i isti u zemljišnoj knjizi nije uplanjen, a kako je utvrdio vještak geometar, u katastarskoj evidenciji „uspostavljen“ (formiran) je prilikom aerofotogrametrijskog snimanja 1964. godine (stupio na snagu 1968. godine) kao društvena svojina.

Drugi mogući prilazni put za parcele tuženih je putni pravac sa sjeverne strane parcela tuženih (označen na skici lica mjesta vještaka geometra isprekidanom crvenom bojom), koji ide dijelom preko pružnog pojasa (označen narandžastom bojom) do asfaltnog puta (označen plavom bojom), nije uplanjen u katastarskim knjigama (niti je kao javni put izdvojen kao posebna parcela u zemljišnoj knjizi), a trasa tog puta ide između pruge i obrađenih njiva trećih lica, potom prolazi kroz šumu i preko lokalnog potoka na kojem se nalazi drveni most pogodan samo za prolaz pješaka, koji put je inače zarastao u travu i ima čvrstu zemljanu podlogu.

Kod ovakvog stanja stvari prvostepeni sud je, po ocjeni ovog suda, pravilno zaključio da je neosnovan tužbeni zahtjev tužioca za ukidanje postojeće služnosti kolskog i pješačkog prolaza tuženima, jer se zasnovano pravo služnosti može ukinuti ako postoji prikladniji prolaz javnim putem ili preko parcela koje su vlasništvo vlasnika povlasnog dobra, te da se zasnovano pravo stvarne služnosti ne može ukinuti ako postoji prikladniji prolaz preko nekretnina koje su vlasništvo trećih lica (prvostepeni sud pozvao se na stav iznesen u odluci Županijskog suda u Sisku broj GŽ -710/99 od 29.11.2009. godine, objavljen u Advokaturi broj 2002/9-10), a u konkretnom slučaju, prema podacima iz katastarskog operata i zemljišne knjige, ne radi se o nekretninama u režimu dobara u opštoj upotrebi iz člana 13. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 11/01, 8/03, 40/04) u vezi člana 23. Zakona o javnoj imovini Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na navode tužioca da tuženi, kao ni njihovi prednici (otac i djed) nisu prolazili postojećim putem, odnosno da su povremeno prolazili i to samo pješke pravcem koji je sada upisan kao lokalni put, te da su za prilaz svojim kućama koristili se prolazom preko drugih nekretnina, a što tužilac i u žalbi ponavlja, prvostepeni sud je dao pravilne razloge, koji se sadrže u tome da su ti navodi za ovaj spor irelevantni, jer se u ovom postupku raspravlja o predmetu spora po tužbi kojom se traži ukidanje već ustanovljene služnosti, a ne o ustanovljenju (zasnivanju) prava služnosti. Ne može se tražiti ukidanje prava stvarne služnosti (kako je postavljen zahtjev) ako ona nije već zasnovana, znači ona postoji i nebitno je da li su i koliko dugo tuženi prolazili drugim putem.

Odbijanjem zahtjeva tužioca za ukidanje prava služnosti prolaza kolskim i pješačkim putem preko navedene poslužne parcele tužioca u korist navedenih povlasnih parcela tuženih, zahtjev tužioca za naknadu štete za uklanjanje kamenog sloja i nasipanja humusa i uspostavljanja prvobitnog stanja zemljišta (kako je zahtjev postavljen podneskom tužioca od 06.09.2011. godine) ukazuje se bespredmetnim, jer su tuženi nasipanje puta izvršili u svrhu navedenog održavanja postojećeg puta kojim se služe i sasvim je normalno da ga oni i održavaju u prohodnom stanju.

Kako je na utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je donio pobijanu presudu, a da pri tome nije počinio povrede postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti, te pravilno odlučio o troškovima spora, valjalo je žalbu tužica kao neosnovanu odbiti i pobijanu presudu prvostepenog suda potvrditi, na osnovu člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Josipa Lucić